

Hajnali fél egy után hívtak az otthonból.
Próbáltam nem elengedni a pillanatot,
azt a verdeső, esetlen pillangót, ami
nem tér vissza többé soha. Kérdeztem,
hogy történt és pontosan mikor,
volt-e vele valaki, és mi az, amit
még tudnom kellene. Hogyan ment el.
Ugye csak elaludt.

És láttam magam előtt
az arcát, ami már alig
emlékeztetett arra,
aki volt. Délután
még próbáltam
itatni.
És reméltem, már
nem tart sokáig
ez a végtelennek
tűnő zuhanás.

Sokszor szerettem volna
felhívni később,
elmondani, mi van velünk.
Vitázni akár, kiabálni, mint az olaszok,
lecsapni a kagylót. Azt mondani,
hosszú volt a nap, és ha
ma nem is, holnap
feltétlenül arra fordulok.

Mezei Gábor

u.1. a kifáradásról

a tömegvonzás irány nélküli,
tömbös és időtlen,
a karod tapsra
könyökből megindul,
későn veszed észre,
visszhang terjed,
ebben a túl tempós
áradásban
adod meg magad
a morajlásnak,

nem lépsz,
 ez nem a te lépésed,
 zsibbadsz, mint a kő,
 a sugárút végén
 tompa tűzfal,
 a falon túl pad,
 előtte hat lábnyom,
 a sarkok mélyebb üregeiben
 fagyott, szintiszta tócsa,
 a fókuszpontban
 pillantásnyi mozgás,
 középről végigrepedt,
 emeleti ablaküveg.

u.1.1. váratlan apály

a ház összes
 ablaka sötét,
 táblája feszül,
 mély tükre mind
 ugyanazt mutatja,
 a zsúfolt kavicságyon,
 a pad betonlábai között
 közepes kráter,
 a háttámla piros
 festékburka alól
 kifröccsenő szilánkok,
 a fa friss rostjainak
 fakó csokrai.
 a kettészakadt deszka
 arasznyi darabjai,
 a bőrtáska füle,
 a bokrok törékeny
 ágain lógó,
 a murvával kiszórt ösvény
 szélére sodort,
 tucatnyi kesztyű
 és a tavalyi avarba forgatott
 sápadt testek között,
 a közös sík recsegő,
 jeges kérgén
 még ott a rezgés
 maradéka,

a hang visszahúzó
hullámai,
a robaj érdes lenyomata.

u.2. ridegtorlasz

nyelved körül
nyáladdal összeállt
cementtok,
sima belül,
de ha megmozdul,
mintha durva
rongyot nyalnál.
zománc recseg,
szájpadrólód boltozatát
pontosan követve
torkod felé tart,
kitölt a finom pép,
nyelőcsővedben,
a garat lassú
kapuján túl,
az összehúzódnások
ritmusában
szelíd súrlódás,
a zajt egyszerre lefojtó,
gyomorforma
betondarab.
a test egybeköt,
de a szervek
élni akarnak.

